

EDİTÖRDEN

2014 yılından beri yayımlanan Türkiye Ortadoğu Çalışmaları Dergisi (TOÇD), elinizdeki sayısından itibaren yönetim değişikliğine gitti. Türkiye’de Ortadoğu çalışmalarının kurumsallaşmasında ciddi emek harcayan kurucu editörümüz Prof. Dr. Kemal İnat’a teşekkür ediyoruz. Ortadoğu çalışmalarına kurumsal bir zemin oluşturma çabasının en önemli çıktılardan biri olan TOÇD, ilk günkü heyecanı ile yoluna devam edecektir. Bu heyecan, hem şahsen yeni editör olarak benim hem de editör kurula yeni dahil olan arkadaşların en fazla önem verdiği şeydir. Elbette dergiye yazıları ile katkı veren ve katkı vermeye devam edecek olanlar bu kurumsallaşma çabasının en büyük destekçileridir. Bugüne kadar dergimize katkı veren herkese bu vesile ile teşekkür ediyoruz.

Yeni sayımızda altı bağımsız makale ve iki de kitap değerlendirmesine yer veriyoruz. Sayının ilk makalesi olan Muhittin Ataman ve Çağatay Özdemir’in “Türkiye’nin Suriye Politikası: Değişmeyen Hedefler, Değişen Öncelikler” başlıklı çalışmada, Suriye krizi karşısında Türkiye’nin hedeflerinin sabit kaldığını fakat buna karşılık krizin ilerleyen aşamasında önceliklerinde bir değişim yaşandığı iddia edilmektedir. Yazarlara göre, bir süre insani normlar Türkiye’nin Suriye politikasını belirlerken, 2016 yılı sonrasında bu normlar ikincil öncelikler olmuş ve sert güç odaklı askeri operasyonlarla yer değiştirmiştir.

Sayının ikinci makalesinde Esra Çavuşoğlu “İngiltere’nin Körfeze Yönelik Post-kolonyal Dış Politikası (1971-1991): Alternatif Bir Yaklaşım” başlıklı çalışması ile İngiltere’nin Körfez güvenliğine yönelik dış politikasını özellikle İran Devrimi sonrasında ortaya çıkan politika kaymasına odaklanarak incelemektedir. Yazarın temel iddiası, İngiltere’nin mezhep ayrımcılığını provoke etmeye yönelik söylemi, Körfez ülkeleri ile ilişkilerinde ve özellikle İran-İrak Savaşı ve onu takip eden Körfez Savaşı ile derinleşen bölgenin güvenlikleştirilmesinde etkin bir araç olarak kullandığı şeklindedir.

Üçüncü olarak Murat Ülgül, “Parlamente Sistemde Başkanlık Dış Politikasını Şekillendirmek: Erdoğan ve Muhtarlar Toplantıları” başlıklı çalışmasında literatürde daha önce ele alınmayan oldukça ilginç bir vakayı inceliyor. Recep Tayyip Erdoğan’ın muhtarlar toplantılarında yaptığı konuşmaları inceleyen Ülgül, bu konuşmalardan hareketle Erdoğan’ın İslamcı olup olmadığı ve Türkiye’nin dış politika yöneliminin değişip değişmediği sorularına bir cevap arıyor.

Sayının dördüncü makalesi olan Fahri Danış’ın “Türk Dış Politikasında Karar Alıcıların Orta Doğu Algısı: 1957-1958 Krizleri” başlıklı çalışmada, 1957

Suriye ve 1958 Irak olayları üzerinden Adnan Menderes ve dış politikada söz sahibi diğer Demokrat Partililerin Ortadoğu algısı ortaya konulmaktadır. Söylem analizinin kullanıldığı makalede Demokrat Parti karar alıcılarının Ortadoğu'ya yönelik algılarının 1950'lerin ikinci yarısında Türk dış politikasına yansımaları da çözümlenmektedir.

Tolga Demiryol ve Hasan Deniz Pekşen kaleme aldıkları “Enerji ve Güvenlik Ekseninde Türkiye-Irak İlişkileri” başlıklı beşinci makalede, Türkiye-Irak ilişkilerinde enerji unsurunun artan görünürlüğünü ele alıyorlar. Demiryol ve Pekşen'in temel iddiaları, iki ülke arasındaki enerji işbirliği ve projelerin esasen siyasal ve jeopolitik gerekliliklerce şekillenen güvenlik politikalarının yürütülmesinde bir araç ve kolaylaştırıcı rolü gördüğüdür.

Altıncı makale olan Özkan Gökcan'ın “Suriye'nin Kürt Meselesinin Tarihsel Seyri (1946-2011)” başlıklı çalışması ise okuyucuyu Suriye'deki Kürt sorununa ilişkin giriş seviyesinde tarihsel bir yolculuğa çıkarıyor. Bunu yaparken, Kürt meselesinin nasıl ortaya çıktığı ve iç savaşa kadarki süreçte nasıl bir gelişim sergilediği ‘devlet politikaları’ üzerinden ele alıyor.

Yeni sayımızda görüşmek üzere...

Ali Balcı

EDITOR'S NOTE

The Turkish Journal of Middle Eastern Studies (TJMES), which has been published since 2014, has undergone a change in its editorial board with this new issue. We are grateful to our founding editor, Prof. Dr. Kemal İnat, who made great efforts to institutionalize Middle Eastern studies in Turkey. The TJMES, as one of the significant outputs of this effort to create an institutional ground for Middle Eastern studies, will continue to follow its path with the excitement like on the first day. This excitement is what I personally as the new editor and the colleagues, who newly joined the editorial board, consider the most important. Those, who contribute and will continue to contribute to the journal with their writings, are certainly the biggest supporters of this institutionalization effort. At this point, we would like to thank everyone, who until today contributed to our journal.

In our new issue, we present six independent articles and two book reviews. The first article of this issue titled “Turkey’s Syria Policy: Constant Objectives Shifting Priorities,” by Muhittin Ataman and Çağatay Özdemir argues that Turkey’s goals vis-à-vis the Syrian crisis have remained constant, however, a shift in Turkey’s priorities became manifest in later stages of the crisis. According to the authors, humanitarian norms determined Turkey’s Syria policy for a while, but after 2016, these norms became secondary priorities, and were replaced by hard power oriented military operations.

In the second article of the issue, Esra Çavuşoğlu with her work “Britain’s Post-Colonial Foreign Policy towards Persian Gulf Security (1971-1991): An Alternative Approach” examines Britain’s foreign policy towards Gulf security focusing on the policy shift that has emerged especially after the Iranian Revolution. The author’s main claim is that Britain utilized a sectarianism provoking discourse in its relations with Gulf countries and as an effective tool for the securitization of the region especially during the the Iran-Iraq War, and the following Gulf War.

Thirdly, Murat Ülgül, in his study titled “Framing a Presidential Foreign Policy in a Parliamentary System: Erdoğan and Mukhtars’ Meetings” explores a very interesting case, which has not yet been elaborated in the literature. Analyzing Recep Tayyip Erdoğan’s speeches at mukhtars’ meetings, Ülgül seeks an answer to whether Erdoğan is an Islamist and whether Turkey’s foreign policy orientation has changed.

The fourth article is “The Perception of Turkish Policy Makers towards the Middle East: The 1957-1958 Crises” by Fahri Daniş which reveals Adnan

Menderes' and other Democratic Party members' perceptions of the Middle East by investigating the 1957 Syria and 1958 Iraq incidents. In this work, in which discourse analysis is applied, also the ramifications of the Democratic Party decision makers' perception of the Middle East on the Turkish foreign policy in the second half of the 1950s is dwelled on.

In the fifth article, which Hasan Deniz Pekşen and Tolga Demiryol entitled "Energy and Security in Turkey-Iraq Relations (1990-2018)," they analyze the increasing visibility of the energy factor in Turkey-Iraq relations. The basic claims of Pekşen and Demirtaş imply that energy cooperation and projects between the two countries play a facilitating role in the implementation of security policies, which are mainly shaped by political and geopolitical requirements. The sixth article headed "The Historical Process of Syria's Kurdish Issue (1946-2011)" by Özkan Gökcan takes the reader on a historical journey pondering Syria's Kurdish issue at a basic level. In doing so, the questions of how the Kurdish issue emerged, and how it developed in the time span until the outbreak of civil war, are addressed in consideration of 'state policies'.

See you in our next issue...

Ali Balcı